

Л.

Ларгето — означава темпо по-бързо отъ Ларго.

Лаунисъ, Армасъ — род. 1884, не 1844.

Лацарусъ, Густавъ — Lazarus, Gustav — компонистъ, род. 19 юли 1861 въ Коолнъ, умр. 4 юни 1920 въ Берлинъ, ученикъ на Йенсенъ и Вюлнеръ въ Кьолнската консерватория, преподавателъ въ Шарвенковата консерватория, после директоръ на Берлинското музикално училище на Бреслаустъ. Творби: 3 голъми вокални пиеси за хоръ и оркестъръ, камерна музика и две опери.

М.

Маркези, Матилда — умр. 18 ноем 1913 въ Лондонъ.

Маркети, Филипо — умр. въ Болоня, не Болоня.

Мединишъ, Янисъ — чети Мединшъ (Medinš).

Медни духови инструменти — (допълнение) сж: корнетъ, флюгелхорна, тромпетъ (трѣба), хорна, тромбонъ (цугпозауне), туба, хеликонъ, сузафонъ и пр. (гл. на съответнитъ мѣста).

Менделсонъ-Бартолди, Феликсъ — 1827 постѣпва въ университета, не 1872.

Метрономъ — чети: тактодѣлителъ. вмѣсто тактомѣръ.

Миксолидийска — зачеркни: отговаряща на G dur.

Мисливечекъ, Йозефъ — Mysliweczek, Joseph — наричанъ въ Германия „Jl Воето“ — плодовитъ чешки компонистъ, на времето си много обичанъ въ Италия, род. 9 мартъ 1737 въ околността на Прага, умр. 4 фев. 1781 въ Римъ, училъ въ Прага при Хаберманъ. Първитъ му композиции: 6 симфонии, на имената на първитъ шестъ месеца, се явяватъ презъ 1760. Движенъ отъ желание да направи името си известно като оперенъ компонистъ, 1763 отива въ Венеция, кждето учи при Пискати, и на следната година се явява първата му опера, която имала такъвъ голъмъ успѣхъ, че получава поръчка отъ Неаполския кралъ да напише една опера за неговия именъ день. Тази опера „Jl Belle-

rofonte“ обикаля всички италиянски сцени. Следъ нея М. написва цѣла редица опери за разни италиянски градове, но въпрѣки това, живѣлъ въ голъми лишения и нужда, подпомаганъ отъ единъ неговъ ученикъ — англичанина Бари. Освенъ 30 опери, М. е писалъ: 12 струнни квартета, 6 триосонати, меси, оратории.

Н.

Наумовъ, Петко — умр. 5 мартъ 1933 въ София.

О.

Обръщение — се нарича: 1) при интервалитъ, когато низкиятъ тонъ се премѣсти въ своята октава надъ високия, и обратно — когато високиятъ тонъ се смѣкне въ своята октава подъ низкия; при това О. секундата става септима, терцата — секста и квартата — квинта и пр. При О-то, чистиятъ интервалъ дава пакъ чистъ, голъмиятъ — малъкъ, увеличениятъ — умаленъ, умалениятъ — увеличенъ; 2) при акордитъ, О-то зависи отъ това — кой тонъ се намира въ басовия гласъ. **Тризвучието** (квинтакордътъ) има две обръщения: I **секстакордъ**, когато неговиятъ терцовъ тонъ е въ баса, и II — **квартсекстакордъ**, когато квинтовиятъ тонъ е въ басовия гласъ. **Септимовиятъ акордъ** има три О-я: **квинтсекстакордъ** — когато терцовия тонъ е въ баса; **терцквартакордъ** — когато квинтовия тонъ е въ баса, и **секундакордъ** — когато септимата е въ баса. 3) При канона и фугата, О. е, когато единъ гласъ изпълнява темата — съ промѣна на посоката на интервалитъ, или когато чете нотитъ отъ края къмъ началото, или чрезъ обръщане на листа (отдолу нагоре) и се получава четене отзадъ. **Ойтингъ, Ернстъ** — умр. 24 апр. 1924. **Отеръ, Луи** — чети: човковидна (вмѣсто — права) флейта.

П.

Паралелни гами (гл. Паралелни тоналности).

Пачини, Джовани — умр. въ Пеша, не Пескиа.